

השני לטון ההתנה

מעשה דיין פתח במלחמת התשה ואיומים

כדי לפלס לעצמו דרך לתפקיד ראש-המשלה

הירבה בקריאות-כינויים תריפות, הפריע לדברי הנאמים השונים, התוכח בקול עם אלה החולקים על דעתו.

עוזרו של דיין, צבי צור, הגיש לשר-האוצר את תקציב חי-ביטחון לשנה הבאה, שהסתכם כי סכומים שהכהניו את ספיר, נר"מ לז' להכריז: "כשנה הבאה לא יהיה תקציב בכלל". למעשה היה זה הכרזת מלחמה על ספיר.

בתחילת השבוע התגרה דיין גם בשר-המישפטים יעקב שמשון שפירא. היה זה כשאנשי דיין הכחישו ידיעה קור דמת שנמסרה על-ידי שר המישפטים, כי אילו צוות ביטחוני החליט נגד הטלת עור נש מוות על חבלנים.

ההסתערות

האחרונה

רק תמים יאמין כי מיקבץ מרשים זה של פעילות דינית הוא מקרי ובלתי מתוכנן, וכי המבול הדייניסטי שר שטף השבוע את אורחי ישראל מבשר רק התעוררות עונתית שיגרתית של שר הביטחון.

בשווייץ, דרש דיין, וקיבל, סכום של כ-5000 דולר.

עוזרו הדליפו לעיתונות את הפרטים המלאים משיבת הממשלה מלפני שבוע. בה יצא דיין בזעם רב נגד התוכן גית לרכו את כל פעילות הפירסום וההסבר של משרדי הממשלה בידי צוות מרכזי שיימצא תחת פיקוחו של סגן ראש-הממשלה יגאל אלון. באותו דיון הכריז דיין: "אני לא אבצע את החלטת הממשלה בעניין זה". כאשר אלון התעקש ורשאל: "מה יהיה אם הרוב בממשלה יחליט על הקמת הצוות המרכזי להסברה?" השיב דיין ברוגז: "אתה עדיין לא הי' ממשלה ואני לא אבצע את החלטת הממשלה".

אחרי שהידיעה על התפטרותו של דיין מועדת השרים לאבטחת נוסעים ישראליים בחו"ל, מייד אחרי שואת מינון, פורסמה לראשונה בהגולט הזה לפני שבוע, דאגו עוזרי דיין שהיא תופיע שלושה ימים אחרי-כך בכותרות הראשיות של העיתונים, הדליפו כי למעשה התפטר דיין גם מהוועדה לטיפול בענייני ערביי ישראל.

דיין נטל חלק פעיל בדיוני מזכירות מופלגת העבודה בסוף השבוע שעבר, ובכינוס למינהגו

זעמם של רבים: "דיין מצטרם עם התיכורים ולנו הוא משאיר את המתים!"

כמו בכל פעם שהוא רוצה להפנות אליו את אור הזרקורים, יצא דיין לביקור בגשר אלנבי, לשם הוזמנו צלמי הטלוויזיה והעיתונות. שם העניק דיין, "ראיון" נות בלעדיים" על כל נושא. כשהוא מתרכז בענייני הטיור והטיור הנגדי שר העסיקו את המדינה.

הוא הופיע כ"מוצר החודש" בפני אסיפה של אירגון-אמהות-עובדות. כשרצא צלמים וכתבות מבטיחים לו פירסום לא רק בכותרות אלא בכל מדורי הנשים בעיתונות הישראלית.

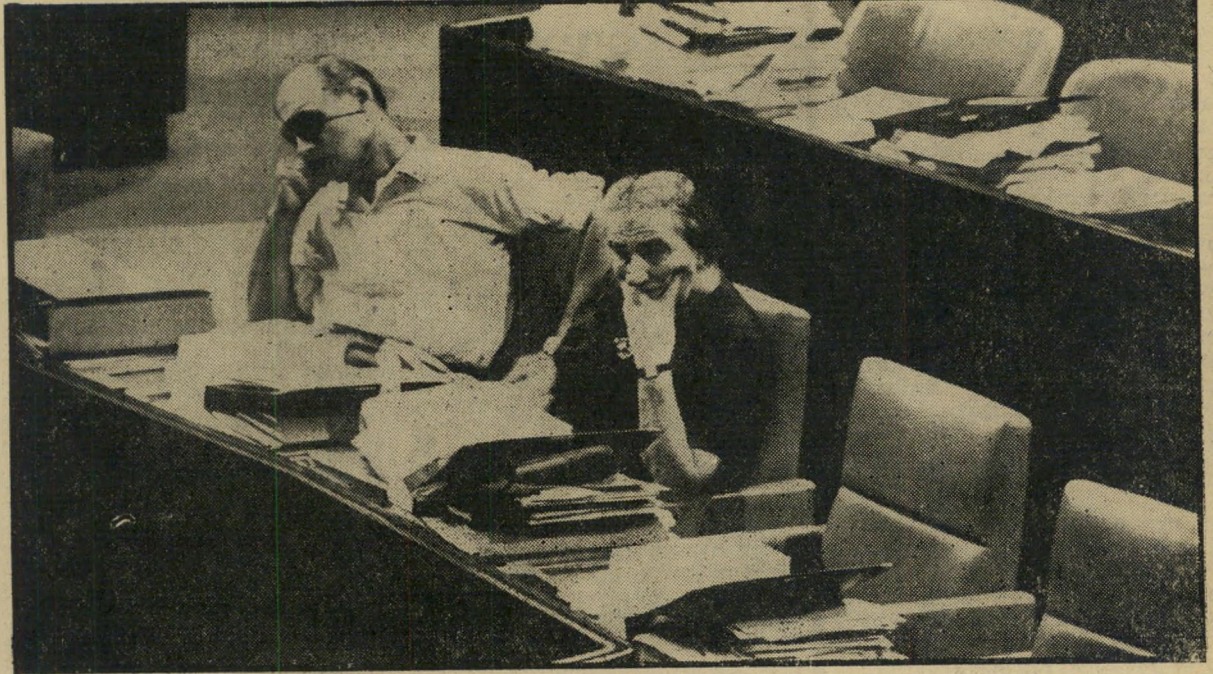
אנשיו ניהלו בעיתונות מסע ציבורי שנועד למסור לידיו את המלחמה ב"טיור ולהביא בעקפין לשליטתו על שר-רתי-הביטחון.

הוא מסר הצהרה מדינית מפוצצת לכתב הפיגארו, ז'אן פרנסואה שובל, שראיון קודם את נשיא מצריים אנואר אל-סאדאת. מה שקוראי היריעה לא ידעו הוא שאותו שובל ניצל את פגישותיו עם סאדאת ודיין גם ל"עריכת ראיונות טלוויזיה מצולמים עימם. תמורת הסכמתו לראיון הטלוויזיה, שנועד כנראה לשירור

איזו לפי תרועת-הצוצרה, נפתח השבוע ההסתערות הגדולה בכל החזיתות. שר-הביטחון משה דיין, שבמשך מיספר חודשים נעלם כאילו מעל הבמה הפוליטית, הסתגר בעסקיו הפרטיים ושרי חק את ה"ברוגז" עם כל המדינה, יצא לאופסטיבה הגדולה שלו.

כמו הספר מסביליה היה לפתע דיין בכל מקום, וביחוד במקומות שיש בהם צלמים ועיתונאים. אמצעי התיקשורת שרמיעטו בשבועות האחרונים לדווח על מערי הוצפו בידיעות, ראיונות, סיפורים ותמונות. כמעט ולא היה עניין במדינה שמששה דיין לא עמד השבוע במרכזו. תוך פרק זמן קצר ביותר עמד משה דיין במרכז החדשות הבאות:

מייד אחרי פעולת צה"ל בלבנון, רץ דיין להצטלם עם סגן שאול, הקצין שנתקע עם זחל"ם בודד בכפר לבנוני, הצליח בעזרת תושביתו ולקחת בני-ערור בה לבנוניים לחזור לישראל בשלום. דיין רץ אל ביתו של סגן שאול עם קציני העיתונות הפרטיים שלו, ועם סופר-החצר שלו שבתו טבת, שהפיק אחרי-כך את הספור כע"י תנועת בניגור לכללים המקובלים של הפצת סיפורים מעין זה על-ידי דובר צה"ל. הפרשה עוררה את

את מימצאי ועדת קופל ולא התייעצה עימו לפני הוצאת המסקנות והודעתה לממשלה. הוא פתח במישחק הברוגז כשהוא מאיים על גולדה: "תנהלי את המדינה בלעדיי" גולדה, שאינה רוצה להביא לעימות גלוי עם דיין לפני פרישתה, מנסה לפייסו בווייתורים שונים.

גולדה ודיין ליד שולחן הממשלה, בהבעות המשקפות את היחסים השוררים עתה ביניהם. דיין האשים את גולדה, כי לא טרחה להראות לו

נאב'דאש ונאב שיניים